

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

בפני : כב' השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד

כב' השופטת טלי חיימוביץ

כב' השופטת לימור ביבי

המאשימה

בעניין : מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) -

ע"י ב"כ עוה"ד ליטל קורן ורותם נוימן וסרמן

נגד

הנאשם

מתן לוגסי -

ע"י ב"כ עו"ד רועי שרמן

גזר דין

אנו אוסרים פרסום שמו של המתלונן, שמות הוריו, וכל פרט אחר שיש בו כדי לזהותם.

השופטת טלי חיימוביץ :

הנאשם הורשע פה אחד, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות :
מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(3) ו-(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן : "החוק")
(ריבוי עבירות), שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 368(א) לחוק
ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

ממצאי הכרעת הדין

על פי ממצאי הכרעת הדין, ביום 22.3.18 בשעה 03:00, צעד א.א., קטין יליד 7/2000 (להלן : "המתלונן")
ברחוב ובעיר שפרטיהם בכתב האישום (להלן : "הרחוב"). באותה עת עמד הנאשם, עמו אין למתלונן היכרות
מוקדמת, ברחוב וצעק, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. משהבחין הנאשם במתלונן, אחז בו, גרר אותו והיכה
אותו בפניו. המתלונן נפל ארצה והנאשם בעט בצלעותיו, דרך עליו וגרם לו לחבלות בגופו, לשריטות בפניו
ובידיו ולדימום בפניו.

עובר אורח (להלן : "ב.ב.") נקלע למקום כשהוא רכוב על אופנוע, הבחין במתלונן שרוע על הכביש, ניגש אליו
ושאל אותו לפשר ההתרחשות. המתלונן הצביע לכיוון הנאשם, וב.ב. ביקש מהנאשם לעזוב את המקום.
בתגובה איים עליו הנאשם באומרו : "תביא את כל החברים שלך, אני אזיין גם אתכם" ו"תביא את כל
הכסף שלך". הנאשם הורה לב.ב. לגשת הצידה והכניס את ידו לכיס מכנסיו. ב.ב. עזב את המקום כי חשש
שהנאשם מחזיק סכין (בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת האיומים). משעזב ב.ב. את המקום שב
הנאשם למתלונן, היכה אותו בפניו, בחזהו ובשאר חלקי גופו באמצעות אגרופיו ורגליו, וגם בעט בראשו.
כל אותה עת המתלונן התחנן בפניו לחדול ממעשיו.

בשלב זה נקלע למקום קטין אחר (להלן : "ג.ג."), אשר ניסה להפריד בין הנאשם למתלונן, אך ללא הצלחה.
הנאשם המשיך לתקוף את המתלונן באמצעות אגרופיו וברכיו, והיכה אותו בפניו ובחזהו. בהמשך, הוביל
הנאשם את המתלונן המפוחד אל מתחת לאחד הבניינים ברחוב אחר שהיה חשוך וריק מאדם, ביצע בו
מעשי סדום רבים וגרם לו לחבלות, כמפורט להלן :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

הנאשם דחף והשכיב את המתלונן על שולחן בחצר הבניין, התיישב עליו, והורה לו להסיר את מכנסיו של הנאשם. המתלונן ציית מחמת הפחד, והחל לפתוח את חגורתו של הנאשם ואת כפתור מכנסיו. הנאשם הניח את רגלו על חזהו של המתלונן, הפשיל את מכנסיו עד לברכיו, התיישב על המתלונן וציווה עליו להכניס את איבר מינו של הנאשם לפיו של המתלונן. משהסס המתלונן, אחז הנאשם בשערו, קרב את שפתיו של המתלונן לאיבר מינו, ומחמת הפחד, נאלץ המתלונן לאפשר לנאשם להחדיר את איבר מינו לפיו. בהמשך, הורה הנאשם למתלונן להסתובב, להפשיל את מכנסיו ולרדת על ברכיו. המתלונן ציית מחמת הפחד, והנאשם החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן. בהמשך, הורה הנאשם למתלונן לרדת שוב על ברכיו ולהחדיר את איבר מינו של הנאשם לפיו. המתלונן נעתר לדרישה זו מחמת פחדו.

הנאשם שב וביצע במתלונן מעשי סדום לסירוגין כמתואר לעיל, במשך פרק זמן של כשעה וחצי. בהמשך, שב הנאשם וביצע במתלונן מעשה סדום, בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן, נשך אותו בגבו, בעורפו, באוזן שמאל ובלחי שמאל.

בהמשך, השכיב הנאשם את המתלונן על הקרקע, שב וביצע בו מעשה סדום, בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן כאשר פניו של המתלונן פונות אל הקרקע. אז נרדם הנאשם בעודו שרוע על גבו של המתלונן, באופן המונע מהמתלונן לזוז. כשהתעורר, שב וביצע במתלונן מעשה סדום, בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן ושב ונרדם עליו. עקב האימה שאחזה בו, נשאר המתלונן לשכב על הקרקע כאשר הנאשם שוכב עליו וישן. במהלך שנתו, הטיל הנאשם את מימיו על גופו של המתלונן. כשהתעורר הנאשם שוב משנתו, שב וביצע במתלונן מעשי סדום, בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן. במהלך האירועים המתוארים לעיל, הגיע הנאשם פעמיים לפורקן מיני, על ראשו ועל מצחו של המתלונן.

לאחר האירועים המתוארים לעיל, הרים הנאשם את המתלונן מהקרקע והורה לו להתלבש, באומרו: "אף אחד לא מתעסק עם מתן", ואיים עליו כי אם מישהו ינסה לסייע לו: "אני אדקור אותך ואאנוס את אחותך הקטנה".

הנאשם הורה למתלונן למסור לו את מכשיר הטלפון הנייד שלו ואת הסיסמה לפתיחתו, ואיים עליו כי בכוונתו לבדוק כי מדובר בסיסמה נכונה. בשל פחדו של המתלונן בעקבות מעשי הנאשם לעיל, נעתר לדרישות הנאשם, ומסר לו את מכשיר הטלפון שלו ואת הסיסמה.

בהמשך, נטל הנאשם את כרטיס הבנק של המתלונן והורה לו להתלוות אליו לכספומט הסמוך ולמשוך את כל הכסף המצוי בחשבונו. מחמת פחדו, נעתר המתלונן לדרישת הנאשם, אך אמר לו כי הוא רשאי למשוך רק 400 ₪. הנאשם הוביל את המתלונן לכספומט בקרבת מקום, והמתלונן משך סכום זה מחשבונו ומסר אותו לנאשם. הנאשם דרש מהמתלונן לשוב לכספומט מדי יום בשעה 14:00 על מנת למסור לו כספים נוספים, עד לאיפוס היתרה בחשבונו.

אז עזב הנאשם את המקום, השליך את החולצה והגופייה שלו, שהיו מגואלות בדמו של המתלונן, לפח בקרבת ביתו, ונכנס לביתו. המתלונן ברח מהמקום בבהלה. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות רבות, לרבות קרעים בפי הטבעת, פצעי נשיכה בעורפו, בלחיו השמאלית ובגבו, חתך באפו, ופצעים בלשונו ובשפתיו.

ראיות המאשימה לעונש

במ/2 גיליון רישום פלילי של הנאשם - לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת אחת מיום 30.1.17, מבית משפט לנוער, בתיק 26628-10-13 אליו צורפו תיקים נוספים, בשל עבירות רכוש ואלימות. תחילה נגזר דינו של הנאשם לצו מבחן ללא הרשעה, אך עקב הפרת צו המבחן, הוא הופקע, והנאשם הורשע בעבירות בהן הודה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

במ/3 פרוטוקול וגזר דין מיום 30.6.2015 בצרף כתבי אישום בתיק 26628-10-13 הנ"ל. אפרט להלן את נסיבות עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם: אישום בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק. הנאשם צעד ברחוב ביחד עם אחר, פנה אל צעיר מזדמן וביקש ממנו סיגריה. משנענה בשלילה, הכה אותו בפניו וגרם לו לחבלה בעינו. באישום נוסף, בגין עבירה של תקיפה וחבלה של ממש על ידי שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק, עקב הנאשם, ביחד עם אדם נוסף, אחרי צעיר שהלך עם חברתו ברחוב, ומשזה הסתובב כדי לראות מי עוקב אחריו בשעת לילה, התנפל עליו הנאשם, והכה אותו באגרופו בפניו ובאפו. הנאשם צרף כאמור עוד מספר אישומים בגין שוד טלפונים ניידים, לעיתים תוך תקיפת המתלוננים, והפרות של תנאי שחרור.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

הנאשם, רווק בן 22, התגורר טרם מעצרו הנוכחי, לסירוגין, בבית הוריו ובבית אחותו וחבריו. הוא בוגר עשר שנות לימוד, מגיל צעיר גילה קשיים לימודיים והתנהגותיים, סולק ממסגרות החינוך הפורמאלי על רקע בעיות משמעת ואלימות, והוצא למסגרת חוץ ביתית, להוסטל. בגיל 17.5 עזב את ההוסטל, ומאז עובד מדי פעם בעבודות מזדמנות. הנאשם לא גויס לצבא בשל מעורבותו בפלילים, ומנהל מערכת יחסים זוגית, מזה מספר שנים.

הנאשם סיפר לקצין המבחן, כי מגיל צעיר הוא מנהל אורח חיים שולי ועברייני, החל בשימוש באלכוהול, ובסמים קלים בגיל 13, הפסיק להשתמש זמנית במהלך שהותו בהוסטל, אך כשסיים בגיל 17.5, חזר לעשות שימוש בקנאביס ובסמים ממריצים, והוא גם צורך אלכוהול בקביעות במהלך סופי השבוע. בתקופה שקדמה למעצרו השתתף בטיפול בעמותה למניעת שימוש בסמים, אך לא הצליח לחדול משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים. יתר פירוט באשר לקורות חייו עד לאירוע נשוא האישום, ראה בעמודים 1 ו-2 לתסקיר. בהתייחסו לעבירות נשוא התיק, הודה בעבירות האלימות ובשוד, וטען כי עקב צריכה מוגברת של אלכוהול וסמים באותו ערב, חש זעם בלתי מוסבר, בגינו נהג באלימות במתלונן. הוא גם זכר את שני עוברי האורח אשר ניסו להניאו ממעשיו, אך ללא הועיל. הנאשם ממשיך להכחיש את עבירות המין ומתקשה לבחון את הסיבות להרשעתו בהן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מרוכז בעצמו, בצרכיו ובמצבו, בפרט מוטרד מהאפשרות כי ייאסר לזמן ארוך, ומצר על ניהול ההליך, בעיקר בגלל תוצאותיו. מאידך גיסא, הוא נעדר אמפתיה בכלל, ולמתלונן בפרט.

במעצר בחר הנאשם שלא להשתלב בתוכניות גמילה וטיפול לעצורים, אלא לאחר שיגזר דינו, רואה עצמו כזקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות בלבד, ומקווה להשתלב באחת התוכניות בבית הסוהר. לדברי הנאשם, בתחילת מעצרו התקשה להיענות לגבולות ולסמכות הסוהרים, ונענש בגין כך, אך עתה מצליח להשתלב, ובדיקותיו נקיות משרידי סם. גורמי הטיפול בשב"ס מאשרים את הדברים, והוסיפו, כי לאחרונה גם אינו שולל את אחריותו לעבירות המין.

מבירור עם שירות המבחן לנוער עולה, כי הנאשם מוכר להם מהליכי האבחון ותקופת צו המבחן בעברו, בין השנים 2013-2016. דווח על התנהגות אלימה בבית ומחוצה לו, וקושי בקבלת סמכות. בנוסף, התקשה הנאשם לשתף פעולה עם גורמי הטיפול. כל אלה הובילו להפקעת צו המבחן. גם כיום הנאשם אינו מקבל סמכות, מתקשה בשליטה עצמית ונוטה להתמכרויות. יחסו אל בת זוגו מפורט בעמוד 5 פסקה אחרונה לתסקיר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

הערכת מסוכנות וסיכויי שיקום

הנאשם נתון בהליך התדרדרות מאז גיל 13. הוא מאופיין בקווי חשיבה אנטי סוציאליים עמוקים, אלימים. ניסיונות שיקום בעבר לא צלחו. הנאשם מגלה קושי משמעותי לקבל גבולות חיצוניים ונעדר גבולות פנימיים, מרוכז בצרכיו ובמצבו ומתקשה באמפטיה לזולת, עד אשר רואה בו אובייקט שנועד לשרת את צרכיו, מה שיתכן ועמד בבסיס ביצוע העבירות נשוא תיק זה. לא ניתן לשלול חלקים סאדיסטיים באישיותו. **גורמי סיכון** - מניתוח העבירות המיוחסות לנאשם, עולים מרכיבי סיכון הכוללים את חומרת העבירות ואופיין, גילו הצעיר, אלימות קשה פיזית ומינית בעלת מאפייני השפלה, התעללות ממושכת ואכזרית, הסלמה בהתנהגותו, בחירה בקורבן אקראי, וביצוע העבירות במקום ציבורי, כשעוברי אורח לא היו אלמנט מרתיע. בנוסף, מספר אירועי אינוס עד פורקן, תוך הפעלת איומים ונשיכות. התייחסותו המכחישה לעבירות המין והשלכת האחריות להתנהגותו משולחת הרסן על השימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, מהווים גורם מגביר סיכון, שכן החומרים הפסיכו-אקטיביים רק מסירים עכבות, והמניע האמיתי למעשיו נותר עלום. בין **גורמי הסיכון הנוספים** ניתן למנות מאפייני אישיות אנטי-סוציאליים, דחפים תוקפניים ומיניים מוגברים, קשיים בוויסות ושליטה עצמית, שימוש התמכרותי מאסיבי בחומרים משני תודעה, מעורבות שולית ועבריינית מאז צעירותו, העדר מערכת תמיכה משמעותית לצורך הצבת גבולות ברורים, חלקים מניפולטיביים באישיות תוך התמקדות בצרכיו והעדר אמפתיה לאחר, העדר תפקוד יציב במסגרות החיים וקשיים משמעותיים להיענות לגבולות ולסמכות. הנאשם טרם השתלב במסגרת טיפולית בתחום ההתמכרות, למרות שהדבר הוצע לו, התנהגות המצביעה על חוסר בשלות לטיפול בשלב זה, העדר הכרה בחומרת מצבו, וחוסר מוטיבציה לעבודה פנימית ביקורתית.

סיכויי שיקום - גורמי הטיפול בבית המעצר דיווחו על רגיעה מסוימת שחלה לאחרונה ושינוי ראשוני חיובי בהתנהגותו הנוכחית במעצר ובהתייחסותו לעבירות. באם יחול שינוי ביכולתו לקבל על עצמו אחריות למעשיו החמורים ולעומק בעייתיות מצבו, והוא ישולב בהליך שיקום ממושך ואינטנסיבי לצורך מתן מענה להתמכרויות ולחלקים המיניים באישיותו, הסיכון עשוי לפחות.

נוכח חומרת העבירות ורמת הסיכון, שירות המבחן מתרשם **מסיכון משמעותי להישנות מעורבותו של הנאשם בפלילים בכלל ובתחום עבריינות המין בפרט**. הומלץ על ענישה מצביבת גבולות ברורים, תוך הדגשת חומרת מעשיו של הנאשם וחומרת הפגיעה במתלונן. ענישה מאחורי סורג ובריש לאורך **תקופה ממושכת**, יש בה כדי להשפיע באופן מידי על רמת הסיכון במצבו ולספק הגנה לחברה.

תסקיר נפגע עבירה

היות ומדובר בגזר דין פתוח לציבור ולצורך שמירה על פרטיות המתלונן והוריו, יובאו הדברים בתמצית ובהשמטות המחוייבות, תוך הפניות למקומות הרלוונטיים בתסקיר.

המתלונן, כיום בן 19, חייל בשירות סדיר, מתגורר עם הוריו, היה תלמיד כיתה י"ב בעת קרות האירוע. הפגיעה נחווית על ידו כביזוי, השפלה, רוע ואכזריות אנושית, וכטראומה לא ממוקדת, שהתרחשה באופן לא צפוי, פתאומי, ברחוב, על ידי אדם זר.

המתלונן ציין זיכרון חודרני של הבעיטות ומכות האגרוף שספג מהנאשם, בעודו שרוע על הקרקע באמצע הרחוב. הוא חש תסכול וכעס כלפי עוברי האורח שהפקירוהו ולא מנעו את המשך ההתקפה האכזרית. לפירט נוסף אודות חוויותיו הטראומטיות של המתלונן מהאירוע, ראו בעמוד 3 לתסקיר, תחת ראש הפרק "הפגיעה והנזקים". **הקושי בהתמודדותו של המתלונן עם הדרך בה הגיב בעת התקיפה, מהווה תחום נזק מרכזי, הפוגע בתפיסתו העצמית עקב חווית פגיעות וחולשה קיצונית, כמי שניתן לפגוע ולנצל אותו.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלונן מלווים אותו בחלקם עד היום. המתלונן נפצע קשה באירוע, כמפורט בהכרעת הדין, ועבר זמן רב עד שהחלים מפציעותיו. לפירוט נוסף של הנזקים הפיזיים וחומרתם, ראו עמוד 4 לתסקיר בפיסקה 3. **מדובר בתחום נזק רחב, שכן נפגע תפקודו של המתלונן בתקופת סיום לימודיו בתיכון ומבחני הבגרות.** לאחר חזרתו לבית הספר, תפקודו היה מקוטע ובלתי רציף עקב מצבו הנפשי והפיזי. כן נגרם למתלונן **נזק לתפקודו החברתי**, בגין הסיבה המפורטת בעמוד 5 לתסקיר, בפסקאות 3 ואילך, לו משמעות רבה בשלב ההתפתחותי בו היה מצוי.

תחום נזק נוסף נוגע לפגיעה בשירותו הצבאי. המתלונן שאף להתגייס לחיל קרבי, ואף הצליח להגיע להישגים, אך עקב ההחמרה במצבו הרגשי כתוצאה מהאירוע, נאלץ לוותר על חלומו והועבר לתפקיד פחות תובעני. לפרטים בדבר תחום נזק זה ראו עמוד 5 לתסקיר, פסקה אחרונה ועמוד 6, פסקה ראשונה. מבחינתו של המתלונן, המפגש עם האלימות הקשה שהופנתה אליו ללא כל סיבה, ולוותה בתחושה של סכנת חיים, ערער את בטחונו ותחושת המוגנות שלו. ערך היסוד של כבוד האדם נרמס מבחינתו על ידי הנאשם. מדובר למעשה במצב בו תפיסות עולם משתבשות, ובמקומן נבנות פונקציות אחרות של זילות חיים העשויים להסתיים בכל רגע בלי סיבה נראית לעין, רוע, אכזריות ופגיעות. העולם, שנתפס בעבר כמקום בטוח, הופך מקום אכזרי ומסוכן. **עקב האירועים סובל המתלונן מסימפטומים קשים של פוסט טראומה, כמפורט בעמוד 6 לתסקיר בפסקאות 3 ו-4. כעולה מהתסקיר, מדובר בתחום נזק רחב, המתפרש על כל תחומי החיים.**

ההליך המשפטי העניק למתלונן הכרה בפגיעה שעבר, העובדה שהצליח להשיב לשאלות ולבטא את עצמו היוו גורם מחזק עבורו. מאידך, השאלות והאמירות הפוגעניות של הסניגור גזלו ממנו משאבי נפש וגרמו לו למצוקה. הפגיעה העקיפה של האירוע באמו אף היא מעיקה על המתלונן. כיום מתנהל המתלונן מבחינה נפשית, תחת נזקיו של האירוע, כמפורט בעמוד 7 לתסקיר, בפסקאות 4 ו-5. המתלונן פתוח לקבלת סיוע ועזרה מקצועיים ועל פי ההערכה צפוי לו הליך שיקומי ממושך. שיחה עם אמו מעלה את הנזקים הנפשיים שנגרמו גם לה עקב החשיפה למראה בנה החבול, לאחר האירועים, הדאגה כיצד והאם יוכל לשקם את חייו, והצורך גם שלה לקבל טיפול נפשי. לכן, רואה עורך התסקיר חשיבות להשית על הנאשם פיצוי כספי למתלונן, כחלק מההכרה בפגיעה בו ובהשלכותיה על חייו, ועל מנת לאפשר לו להיעזר בפנייה לשיקום ולטיפול, בדרך שיבחר.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשי הנאשם, המהווים מסכת ממושכת שתחילתה בעבירות אלימות, המשכה בעבירות מין וסיומה בשוד. הנאשם ביצע את מעשיו האכזריים כלפי קטין עמו לא הייתה לו הכרות מוקדמת, בטבורה של עיר ולמשך זמן ארוך. במעשיו פגע הנאשם בערכים הבסיסיים הנוגעים לכבוד האדם, ובתוך כך פגע גם בערך החברתי שבבסיס עבירת האינוס: הזכות לריבונות על הגוף, כבוד האדם ואוטונומיית רצונו.

מדובר בתכנית עבריינית אחת ובאירוע מתמשך המחייב קביעת מתחם ענישה אחד, בגין כל העבירות. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, עמדה ב"כ המאשימה על הנזקים הגופניים והנפשיים הישירים שנגרמו למתלונן, והנזק העקיף שנגרם להוריו.

הוגשה פסיקה הכוללת מתחמי עונש בעבירות אלימות, מין ושוד. בגין עבירות אינוס בנסיבות ודרגות חומרה שונות בקשת רחבה של ענישה, והיא עותרת למתחם שבין 16-25 שנות מאסר. בגין עבירת השוד בנסיבות מחמירות עותרת המאשימה למתחם שבין 3-6 שנות מאסר, בגין העבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש 2-4 שנים. העונש המרבי בגין עבירה של מעשה סדום יחיד בקטין תוך התעללות, הינו 20

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

שנות מאסר, והנאשם הורשע בריבוי עבירות כאלה. לאור חומרת מעשי הנאשם, ובראשם ריבוי מעשי התקיפה המינית ואופיים, עותרת המאשימה לקביעת מתחם ענישה כולל הנע בין 24-30 שנות מאסר. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה צויין גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, וכן מפגשו עם החוק שהחל בגיל 15 במעורבותו בעבירות אלימות כלפי עוברי אורח וגניבת טלפונים ניידים. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו, ובנוסף שיקר בעדותו, ואופן ניהול הגנתו צריך שייזקף לחובתו. הנאשם נקט בקו הגנה פוגעני, מופרך, ברוטאלי ומשפיל כלפי המתלונן. על כן, עותרת המאשימה לעונש חמור, אשר יכוון בעיקר לרכיב הגמול ועקרון ההלימה.

בא כוח הנאשם עותר להשית על הנאשם עונש אחד בגין כלל מעשיו, אשר בוצעו כמסכת עבריינית אחת, ומבקש להביא בחשבון את העובדה, כי הנאשם הודה מיד בביצוע עבירת השוד. עוד טוען הסנגור, שהנאשם היה כבן 19, בגיר על גבול הקטינות בעת האירוע (טענה שגויה עובדתית, הנאשם היה בן 21 – ט.ח), ומפנה לנסיבות המשפחתיות במסגרתן גדל הנאשם כשהוא רעב ללחם, וללא דמות סמכותית. עוד עתר הסניגור להביא בחשבון את החובות בהם שקוע הנאשם, את היותו עצור קרוב לשנתיים ואת העובדה שזה מאסרו הראשון. הסניגור אבחן בין הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, לבין מקרה זה, עתר שלא לזקוף לחובת הנאשם את אופן ניהול הגנתו, וטען כי העונש הראוי נע בין 2-3 שנות מאסר.

דבר הנאשם

הנאשם בדברו האחרון הביע צער על כך שהוא עצור מזה שנתיים ונדרש להגיע בכל פעם לבית המשפט לדיונים. לדבריו, בית המעצר אינו המקום המתאים לו. הנאשם חזר על כפירתו בעבירות המין, והביע חרטה על המעשים בהם הודה.

דיון

הערכים שנפגעו כתוצאה מעבירות המין שביצע הנאשם במתלונן, הם שלמות גופם ונפשם של בני-אדם בכלל, וקטינים בפרט, כבודם, האוטונומיה שלהם, וזכותם להלך בכל מקום בשלווה וללא חשש. ראו לעניין זה דברים שנאמרו בע"פ 9994/07 פלדני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (11.8.2008):

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהיעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהיעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה"

וכן ראו ע"פ 2361/10 פלדני נ' מדינת ישראל (2.03.2011):

"... חומרתן של עבירות אלה, נעוצה באופי המעשה הפוגע בזכות הקורבן להגנה על גופה וצנעתה, בהשפלה ובפגיעה באוטונומיה הכרוכות בה...מקום בו נלווית למעשים אלה אלימות כמו זו בה נקט המערער, והתנגדות כמו זו שביטאה המתלוננת בענייננו בכך שצעקה לעזרה, התחננה בפני המערער

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

שיחידול ממעשיו ובכתה – מתחדדת כמובן הפגיעה באוטונומיה של הקורבן על גופה ובכבודה וממילא מתאפיין המעשה בחומרה יתרה".

מידת הפגיעה בערכים - הנאשם גרר את המתלונן לחצר מבודדת וביצע בו בברוטאליות שורה של עבירות מין מהחמורות בספר החוקים, שוב ושוב, יותר משעתיים, תוך שהוא נוהג במתלונן באלימות, נושך אותו משפיל אותו, מאיים עליו, ולא שועה לתחנוניו להפסיק. **על כן, בביצוע עבירות המין פגע הנאשם בערכים המוגנים, בדרגת חומרה גבוהה ביותר.**

עמדת הפסיקה בעבירות מין

קשת הענישה בעבירות מין, מגוונת, ומשתנה בהתאם לנסיבות הפרטניות של כל מקרה. הקו המנחה הוא, כי יש להחמיר עם עברייני מין בכלל, ועם מבצעי עבירות מין בקטינים בפרט. אסקור להלן מספר פסקי דין על מנת להקיש מהם אודות מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

ע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - המערער הורשע על פי הודאתו, באינוס תוך התעללות (ריבוי מקרים), ניסיון לאינוס באמצעות אדם אחר תוך התעללות, מעשה סדום תוך התעללות, מעשה סדום באמצעות אדם אחר תוך התעללות, ניסיון למעשה סדום תוך התעללות, ומעשה מגונה תוך התעללות. בנוסף, צירף תיקים בעבירות רכוש, מרמה, שב"ח והתחזות.

המערער, כבן 21, עקב אחר שני המתלוננים (אחד מהם קטין) לחניון, ושם, בתא השירותים, ביצע בהם במשך **שעה וארבעים דקות** עבירות מין קשות, כולל אינוסה של המתלוננת מספר פעמים וביצוע מעשה סדום, ואילוץ של שני המתלוננים לקיים יחסי מין ומין אוראלי, תוך שימוש באיומים ובאלימות קשה. על פי הערכת המסוכנות, למערער רמת מסוכנות גבוהה ביותר לרצידיביזם מיני. בית המשפט המחוזי עמד על חריגותו ואכזריותו של האירוע וגזר על המערער **30 שנות מאסר**. בית המשפט העליון המתיק את העונש והעמידו על **25 שנות מאסר**. ראו דברים שאמר כב' השופט י' דנציגגר בפסקה 17 ומתאימים גם למקרה שלנו :

"המתלוננים, ששעה קלה קודם לכן פסעו ברחוב ראשי בטבורה של העיר תל-אביב, נפלו בבת אחת כטרף בידיו של המערער, אשר במשך כשעה וארבעים דקות השפילם באכזריות ובאלימות יוצאות דופן, וביצע בהם שורה של עבירות מין מן הקשות והאלימות שבחוק העונשין תוך איומים והתעללות מתמשכים. צדק בית המשפט המחוזי בקובעו כי מעשיו של המערער התאפיינו בסאדיזם שקשה למצוא דומה לו בפסיקה, כאשר מעבר לעבירות המין הרבות שביצע המערער במתלוננים בעצמו הוא גרם למתלוננים לבצע עבירות מין זה בזו. צדק בית המשפט המחוזי בקובעו כי המערער הפך את המתלוננים, תוך שימוש באיומים ובאלימות, ל"בובות על חוט", ל"פלי משחק" לביצוע עבירות מין חמורות זה בזו, תוך התעלמות מרצונותיהם ומתחינותיהם, מכבודם ומזכותם לאוטונומיה ולשלמות גופם ונפשם. קשה למצוא מילים לבטא את שאט הנפש שמתעוררת למקרא הדברים, ולא יהיה זה מוגזם לומר כי חדר השירותים בו כלא המערער את המתלוננים הפך במשך כשעה וארבעים דקות לתופת עבורם [...]. כחלק ממלאכתו של בית המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם במקרה קונקרטי, עליו לבחון את הדברים על רקע מקרים אחרים שנדונו בעבר בפסיקת בית משפט זה. כחלק ממלאכה זו נדרש בית המשפט להשוות ולהבחין בין הנסיבות של המקרים השונים, ועל אף שהשוואה כזו יוצרת מטיבה תחושת אי נוחות אין מנוס מעריכתה. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, בפסיקת בית משפט זה נדונו מקרים קשים ואלימים ביותר של עבירות מין, וניתן למצוא בחלק מהמקרים דמיון בהיבטים מסוימים לחלק מהעובדות במקרה דנן, אך לא נמצאה בפסיקה דוגמה זהה ל"תמהיל" העובדתי האכזרי והאלים שנפרס לנגד עינינו במקרה דנן."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

לא ניתן להתעלם מהדמיון ברמת האכזריות בין שני המקרים. שם אמנם מדובר היה בשני מתלוננים, אולם האלמנטים הסדיסטיים, רמת ההשפלה וביזוי המתלונן, אקראיות הקרבן ומשכו הארוך של זמן ביצוע המעשים (כשעה וארבעים דקות, לעומת כשעתיים ומחצה בתיק שלפניי), דומים. אלא שבפרשת ג'אבר **הנאשם הודה ולא ניהל הליך הוכחות**, וזאת בשונה מהנאשם בענייננו.

ע"פ 2361/10 פלוגי נ' מדינת ישראל (2.3.2011) - המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, שני מעשי סדום בנסיבות אינוס ומעשים מגונים בנסיבות אינוס (ריבוי מקרים), וצירף תיק נוסף בעבירות סמים. המערער פגשה במתלוננת, ילדה בת 12.5, וביקש את עזרתה בנשיאת שקיות. המערער הוביל אותה במרמה לחורשה מבודדת ושם ביצע בה מעשה אינוס, מעשה סדום ועוד סדרה של מעשים מגונים, תוך שימוש באלימות קשה, כשהמתלוננת בוכה ומתחננת בפניו כי יחדל ממעשיו. במסגרת גזירת העונש הובאו בחשבון גילו הצעיר של המערער (פחות מ-21), נסיבות אישיות קשות והיעדר עבר פלילי רלוונטי. הערכת המסוכנות הצביעה על מסוכנות גבוהה לטווח ארוך. בית המשפט המחוזי גזר עליו **15 שנות מאסר** והופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי בן חודשיים. בית המשפט העליון החמיר עונשו ל- **17 שנות מאסר** ועוד חודשיים, וזאת כערכאת ערעור שאינה ממצה את הדין. בפסק הדין עמד בית המשפט העליון על כך שלצד נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, יש להעניק משקל בכורה לחומרת המעשים ולצורך בהרתעה מפני ביצועם. נקבע:

"עם השנים ניתן בפסיקתו של בית משפט זה ביטוי לחומרתן המיוחדת של עבירות מין באמצעות העלאת רף הענישה בעבירות הללו... חומרתן של עבירות אלה, נעוצה באופי המעשה הפוגע בזכות הקורבן להגנה על גופה וצנעתה, בהשפלה ובפגיעה באוטונומיה הכרוכות בה... מקום בו נלווית למעשים אלה אלימות כמו זו בה נקט המערער, והתנגדות כמו זו שביטאה המתלוננת בענייננו בכך שצעקה לעזרה, התחננה בפני המערער שיחדול ממעשיו ובכתה – מתחדדת כמובן הפגיעה באוטונומיה של הקורבן על גופה ובכבודה וממילא מתאפיין המעשה בחומרה יתרה. כך גם נודעת חומרה יתרה לעבירות מין בקטינים, לאור ניצול פערי הכוחות האינהרנטיים הקיימים בין בגיר לקטין..."

ע"פ 3314/06 יובל אייזנקוט נ' מדינת ישראל (11.1.2010) - המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של מעשה סדום בפרשה אחת, מעשה סדום ואינוס בפרשה שנייה, אותן ביצע בשתי מתלוננות, טרמפיסטיות צעירות, באירועים נפרדים, לאחר תכנון קפדני. נמצא, כי נשקפת מהמערער רמת מסוכנות מינית גבוהה. למערער לא היו הרשעות קודמות. בית המשפט המחוזי גזר עליו **17 שנות מאסר בפועל** ובית המשפט העליון הפחית את עונשו ל- **16 שנות מאסר בפועל** (בעקבות שינוי סעיף העבירה, הבעת חרטה על ידי המערער בשלב הערעור ונסיבותיו האישיות).

ע"פ 10795/06 זיו בן דוד נ' מדינת ישראל (27.4.2010) - המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של מעשה סדום בפרשה אחת ואינוס בפרשה שנייה, שביצע בשתי נוסעות במונית שנהג. במקרה הראשון סטה מהכביש וביקש לקיים עם המתלוננת יחסי מין. לאור תחינותיה כי היא עדיין בתולה, הסכים להסתפק במין אוראלי. במקרה השני סטה עם המונית לחורשה ושם בעל את המתלוננת. בנוסף הורשע בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית. בית המשפט המחוזי גזר עליו **16 שנות מאסר בפועל**. ערעורו נדחה.

ע"פ 6614/07 אחמד הינדאוי נ' מדינת ישראל (6.7.2009) - המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירות אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום בנסיבות מחמירות, סחיטה באיומים, שיבוש מהלכי משפט ויריות באזור מגורים (שלוש העבירות האחרונות בוצעו באחרים). בהיותו שוטר מג"ב בתפקיד, נהג המערער ברכבו, הבחין במתלוננת, בת 70 צועדת לצד הכביש, עצר וגרר אותה לסבך קוצים אגב שימוש באלימות קשה, תוך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

שהוא גורם לה לחבלות קשות ולשריטות בכל חלקי גופה, נשכב עליה, הרים את חולצתה וחזייתה, נגע בשדיה והטיל את מימיו באזור המפשעה שלה. בהמשך, סובב את אותה על בטנה, קרע את תחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ולאחר מכן לפי הטבעת שלה, וכן החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה, ולפי הטבעת שלה, עד שהגיע לפורקן מיני. המתלוננת נחבלה בכל חלקי גופה. בית המשפט קמא שקל את הודאתו, חרטתו, והיעדר עבר פלילי. מאידך גיסא נתן משקל לנסיבותיו הקשות של האירוע כולל גילה של המתלוננת, היותה ניצולת שואה, ונוזקיה כאמור בתסקיר הקורבן. נגזר על המערער עונש של **16.5 שנות מאסר בפועל**. ערעורו נדחה.

ע"פ 8849/02 עוני אלסייד נ' מדינת ישראל (20.3.2003) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות אינוס בנסיבות מחמירות ואיומים. המערער לקח בשתי הזדמנויות נפרדות, טרמפיסטיות ברכבו, סטה מהדרך, ואנס אותן מספר פעמים, כאשר על אחת מהן איים באמצעות מספרים גדולים אותם הצמיד לגרונה והכה אותה בחוזקה בראשה. בעת עריכת עימות בתחנת המשטרה, גם איים על המתלוננת. בית המשפט גזר על המערער **18 שנות מאסר בפועל**. ערעורו נדחה.

ע"פ 2832/14 דניאל בינסטוק נ' מדינת ישראל (20.7.2015) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של גרימת חבלה חמורה ואינוס בנסיבות מחמירות. המערער פגש במתלוננת בבר, כשהיא בגילופין. הוא יצא עמה החוצה היכה אותה בחוזקה, הפילה, בעט בראשה, וגרר אותה אל חצר אחורית באחד הבניינים בסביבה. בחצר המשיך להכותה מכות נמרצות באגרופים ובבעיטות, תוך שהוא גורם לה חבלות קשות ודימומים, ואז אנס אותה. כתוצאה ממעשי המערער נגרמו למתלוננת חבלות חמורות, ובכללן דם במוח, דימומים תת עוריים, פצעי שפשוף בפנים, פצע קרע באף, שברים בעצמות האף ובארובת העין, וחבלות בכפות ידה. בית המשפט העמיד את מתחם העונש ההולם בין **13-17 שנים**, וגזר על המערער **16 שנות מאסר בפועל**, לאחר שהתחשב בעובדה שהודה והביע חרטה, בנסיבותיו האישיות הקשות ובהיעדר עבר פלילי. ערעורו נדחה.

תפ"ח (מחוזי ת"א) 6991-01-13 מדינת ישראל נ' רובל פדול (19.11.2014) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות אינוס תוך גרימת חבלה והתעללות, ומעשה סדום בנסיבות אינוס, שביצע משך **מספר שעות** בקשישה כבת 83. הנאשם קפץ מעל גדר ונכנס לחצר ביתה, התנפל עליה, סתם את פיה, הפילה על מזרון שהיה בחצר ואנס אותה שוב ושוב, כאשר הוא מגיע מספר פעמים לפורקן. המתלוננת זעקה מכאבים והנאשם סטר בפניה מספר פעמים כתגובה. חרף בכייה, צעקותיה ותחנוניה כי יחדל ממעשיו, המשיך ובצע בה גם מעשה סדום מספר פעמים. המתלוננת סבלה עקב המעשים מטרומה גופנית ונפשית, מחבלות ודימומים, והיא אושפזה בבית החולים למשך כשבוע. הנאשם, נעדר עבר פלילי וזר בארץ, הביע חרטה על מעשיו. הוא אובחן כממוקד בסיפוק צרכיו, בעל דפוסי אישיות אנטיסוציאליים, דפוסי חשיבה והתנהלות כוחניים, התנהלות מניפולטיבית, בעל דרכי חשיבה ללא יכולת התייחסות להשלכת מעשיו על הזולת, ורמת סיכון גבוהה להישנות הבעייתיות בהתנהגות המינית והאלימה של הנאשם. בית המשפט העמיד את מתחם העונש ההולם בין **20-26 שנות מאסר**, וגזר על הנאשם **23 שנות מאסר בפועל**, שני מאסרים על תנאי ופיצוי המתלוננת בסך 100,000 ₪.

עבירת תקיפת קטיני הגורמת חבלה של ממש

ליל הייסורים של המתלונן החל, עת נפל קורבן באקראי לתקיפה פיזית אכזרית של הנאשם, אשר ניצל את פער הכוחות הפיזיים ביניהם, אחז במתלונן, גרר אותו והיכה אותו בפניו. לאחר שנפל המתלונן ארצה, בעט הנאשם בצלעותיו, דרך עליו וגרם לחבלות בגופו, לשריטות בפניו ובידיו ולדימום בפניו. גם הופעתם של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

עוברי אורח ובקשתם מהנאשם להפסיק את התקיפה לא עזרה, והוא המשיך והיכה את המתלונן בפניו, בחזהו ובשאר חלקי גופו באמצעות אגרופיו ורגליו, ובעט בראשו, כשכל אותה עת המתלונן מתחנן בפניו לחדול ממעשיו. מעשים אלה של הנאשם פגעו בערכים החברתיים המוגנים שעניינם שמירה על שלמות הגוף, הביטחון האישי, והזכות ללכת בשלווה ברחוב. **מידת הפגיעה בערכים – גם במקרה זה, נוכח אקראיות התקיפה, חומרתה, משכה, הנזקים שנגרמו למתלונן, והיותה חלק ממסכת מזוייעה של התעללות, גבוהה ביותר.**

פסיקה נוהגת - עבירת תקיפה של קטין הגורמת חבלה של ממש נושאת בצידה **עונש מירבי של 5 שנות מאסר**. הפסיקה שתובא להלן מתייחסת לנסיבות קלות יותר מהנסיבות נושא תיק זה.

רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018) – המבקש הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות איומים, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש, ונהיגה בזמן פסילה, בכך שבמועד הרלוונטי, בעודו נוהג ברכב, חצה קטין בן 17 את הכביש, בנתיב נסיעתו של המבקש על מנת להיכנס לרכבו. המבקש עצר את הרכב בו נהג, ניגש לרכב הקטין, פתח את הדלת צעק עליו, איים עליו, הכה אותו באגרופים בפיו, באפו ומתחת לעינו וגרם לו לחבלות. למבקש עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות ותעבורה. המבקש נדון ל- 8 **חודשי מאסר בפועל בשל עבירות האלימות**, ול- 4 חודשי מאסר בפועל בשל עבירת הנהיגה בפסילה, כך שבסך הכל נקבע כי ירצה 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון.

רע"פ 1306/16 שרון הרוש נ' מדינת ישראל (17.2.2016) – המבקש בן 41, הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שתי עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבמהלך משחק כדורגל עם שני קטינים בני 15, אותם לא הכיר קודם לכן, סבר כי אחד מהם קילל אותו. בעקבות כך ניגש אל אחד הקטינים והכה אותו באגרופים בפניו, בעינו ובאוזנו, הקטין השני ניסה להתערב, ואז תקף המבקש גם אותו, הפילו על הרצפה, בעט בבטנו, הכה אותו באגרופים בפניו וניסה לחנוק אותו, תוך שהוא אוחז בצווארו, עד אשר התערבו הנוכחים והפסיקו את מעשיו של המבקש. נקבע מתחם ענישה שבין 9 - 27 חודשי מאסר בפועל, ונוכח שיקולי שיקום ושיקולים נוספים הושתו על המבקש **9 חודשי מאסר בפועל**, הערעור נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור.

ע"פ 3597/19 מדינת ישראל נ' פלוני (10.11.2019) – המשיב הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש, בכך שהגיע למתחם בו שהה המתלונן, נער בן 15, כשהוא מצויד במוט עץ גדול, והיכה אותו בחוזקה בראשו באמצעות המוט. למתלונן נגרמו סחרחורת, כאבי ראש והמטומה בראשו, והוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל, אך למרות הרשעות קודמות בגין עבירות של שוד מזוין ומאסר מותנה בר הפעלה, על רקע הליך שיקומי וסולחה בין המשפחות, האריך בית המשפט קמא את המאסר המותנה. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, עקב התכנון המוקדם, מיקום הפגיעה בראש הקטין, פערי הכוחות בין המערער לקטין, והעדר הליך שיקום משמעותי. נגזר עליו מאסר בן **8 חודשים בפועל**, הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים בחופף, ובסך הכל **מאסר בפועל בן 12 חודשים**.

עבירת שוד בנסיבות מחמירות

לאחר ביצוע עבירות המין במתלונן, כשהוא חבול ומושפל, שדד הנאשם מהמתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שלו, ובהמשך, כפה עליו ללכת עמו למכשיר כספומט ולמשוך עבורו כסף מזומן מחשבנו. הערכים המוגנים הנפגעים בעבירת שוד בנסיבות מחמירות הם קניינו של אדם, שלמות גופו והאוטונומיה שלו מפני מעשי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

אלימות שמטרתם גזלת הקניין. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה**, בהתחשב במכלול הנסיבות: השוד בוצע כאקורד סיום למסכת התעללות ארוכה, ונטילת הטלפון הנייד של המתלונן הותירה אותו ללא אפשרות ליצור קשר עם איש ולקרוא לעזרה בתום האירוע.

פסיקה נוהגת – ענישה בעבירה זו מורכבת מקשת מגוונת, בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה. ע"פ 2955/13 בבו באה נ' מדינת ישראל (26.6.2014) – המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק ושהיה בלתי חוקית בישראל (ממנה זוכה בערעור), בכך שביקש מכשיר טלפון נייד מהמתלונן, סרב להחזיר לו אותו, שבר בקבוק זכוכית, דחף את המתלונן כשבדו שבר הזכוכית, והמתלונן נפצע. על המערער נגזרו **4 שנות מאסר** ולאחר הזיכוי מעבירת השב"ח העמיד בית המשפט העליון את העונש על **3 שנות מאסר**.

ע"פ 3072/13 סרי אבו זעילה נ' מדינת ישראל (29.10.2014) – המערער הורשע, ביחד עם שניים נוספים, בעבירת שוד של המתלונן, תוך הכאתו ונטילת סך 150 ₪, ונדון ל-5.5 שנות מאסר (4 שנות מאסר בגין השוד, ועוד שנה וחצי מאסרים מותנים שהופעלו). הנאשם הנוסף, משולל עבר פלילי נדון ל-3 שנות מאסר. בערעור הוקל עונשו והועמד על **57 חודשי מאסר**, אשר כללו **3.5 שנות מאסר בגין השוד**, והיתר בגין המאסרים המותנים שהופעלו חלקם בחופף וחלקם במצטבר.

ע"פ 5952/11 מדינת ישראל נ' אחמד אגבאריה (20.9.2012) – המערער הורשע בעבירה של שוד מזוין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק, בכך שחטף ארנק מאשה שישבה ברחוב, וכשהתנגדה משך אותו בכח, דחף אותה והפילה. תוך כדי המאבק, גרם לה לחבלות. הוא נדון ל**מאסר בפועל בן 54 חודשים**, הערעור נדחה לאחר שנקבע כי העונש נוטה לקולא.

עבירת האיומים

קורבן נוסף של הנאשם, הוא ב.ב., אשר עבר באקראי במקום האירוע וניסה להניא אותו מלהמשיך בתקיפתו האכזרית על המתלונן, אז איים עליו הנאשם באומרו: "תביא את כל החברים שלך, אני אזיין גם אתכם" ו"תביא את כל הכסף שלך". עבירת האיומים פוגעת בערכים של שלווה נפשו של הפרט וחופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע או להניא אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית. דברי האיום שהשמיע הנאשם גרמו לב.ב. לחשוש שמא הוא מחזיק סכין בכיסו, ובסופו של יום לעזוב את המקום, ובכך איפשר לנאשם להמשיך ולפגוע במתלונן.

הפסיקה הנוהגת במקרי איומים דומים מתווה מדיניות ענישה שבין מאסר על תנאי, לבין מספר חודשי מאסר בפועל. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות העניין, בינונית – גבוהה**.

אירוע בודד או מספר אירועים

"**התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות).**" (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

מדובר במסכת אירועים מתמשכת, המהווה תכנית עבריינית אחת, שתחילתה בתקיפתו של המתלונן באלימות וניטרולו, תוך השמעת איומים על עובר האורח, המשכה בביצוע שרשרת עבירות המין, וסופה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 18-03-68360 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

בשוד המתלונן. על כן ייקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, בהתאם לעיקרון ההלימה המנחה בענישה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם, במידת הפגיעה בערכים אלה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט(א) לחוק):

תכנון מוקדם של העבירות (סעיף 40ט(א) לחוק): קרוב לוודאי שהנאשם לא תכנן בתחילת הערב, לפרטי פרטים, את מעשיו בסופו. עם זאת, ברגע שהחל האירוע האלים, מלמדת התנהלותו של הנאשם על תכנון מוקדם של עבירות המין במתלונן. כך, הנאשם הפליא תחילה מכותיו באכזריות במתלונן, על מנת להחלישו ולהטיל עליו אימה, תוך שהוא דואג לסלק מהמקום את עוברי האורח שניסו להיחלץ לעזרתו. בהמשך, הוביל את המתלונן, שהיה כבר פצוע, חבול ומדמם מהמתקפה הברוטאלית וללא יכולת פיזית או נפשית להתנגד, לתוך חצר אחד הבניינים, על מנת לבצע בו את עבירות המין ללא הפרעה. בסופו של דבר גם ביקש להרוויח מהאירוע, ואז נטל מהמתלונן את הטלפון הנייד שלו, כדי למנוע ממנו להזעיק עזרה, הוביל אותו לכספומט להוציא כסף, ואף הודיע לו בתום האירוע, כי עליו להיפגש עמו בכספומט מדי יום ולתת לו כספים נוספים עד לאיפוס חשבונו. מדובר באירוע מתגלגל, שגם אם לא תוכנן מראש, תוכנן תוך כדי מעשה, וכל פרק שלו הוביל לפרק המזעזע שאחריו.

הנזק שנגרם למתלונן (סעיף 40ט(א) לחוק): בע"פ 1899/04 איתי ליבוביץ' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 934 (2005) נאמר:

"...קשה לבטא במילים את עוצמת הפגיעה ואת היקף הנזק הנגרמים לקורבנות של עבירות מין, בייחוד במקרים שבהם בוצעו העבירות בנסיבות מחמירות. בפסיקתו של בית-משפט זה נאמר לא אחת כי עבירות מין חמורות שקולות כדי רצח נפשו של הקורבן בהותירן בו צלקות שלא יימחו."

ואכן, דברים אלה כמו נכתבו על מנת לתאר את הנזקים הקשים שנגרמו למתלונן. מדובר בנער צעיר שעמד לפני גיוס לצה"ל, לחיל קרבי, למד ועבד, סייע בפרנסת משפחתו, קיים קשר זוגי עם חברתו, קשרים משפחתיים וחיי חברה. פשעיו של הנאשם גדעו את חלומותיו ופגעו אנושות בעתידו. מסלול חייו השתנה ללא הכר, כמו גם חיי בני משפחתו, הוא איבד את תחושת הביטחון, את האמון באדם, את חדות החיים ואת האופטימיות שלו, ונותר מדמם (פיזית ונפשית) לשנים ארוכות.

הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלונן מתוארים בהכרעת הדין, הוגדרו בתסקיר נפגע העבירה כתחום נזק רחב, ומחלקם הוא סובל עד היום. המתלונן סבל מכאבים עזים משך תקופה ארוכה ומסימנים נראים לעין, כגון סימני הנשיכה והחבלות בפניו, שלא אפשרו לו לצאת את ביתו. כל זאת בשלב סופי של לימודיו בתיכון, ערב בחינות הבגרות, כך שנגרמה פגיעה בציוניו. בנוסף, נאלץ לקבל טיפול מונע מחלות עקב תקיפתו המינית.

הנזק הנפשי שנגרם למתלונן בעקבות המקרה מוגדר אף הוא כתחום נזק רחב, ומתייחס בין היתר לגילו הצעיר ולשלב ההתפתחותי בו נמצא. ניסיונות הפנמת התקיפה האכזרית, ההתמודדות עם פוסט טראומה, סיזימיות, פחדים, הצורך בליווי בכל יציאה מהבית, תחושות האשמה לגבי התנהלותו באירוע והפגיעה העקיפה באמו, הותירו בו חותם משמעותי, ותחלופנה שנים רבות עד להגלדת הפצעים שהותיר הנאשם בנפשו של המתלונן, אם בכלל. המתלונן נאלץ לוותר על חלומו לתפקיד קרבי בצה"ל, עקב החמרה במצבו הנפשי, והסתפק בתפקיד אחר, מאתגר פחות, מה שגרם לפגיעה בתפיסתו העצמית והגברית ובתחושת היכולת שלו. המתלונן סובל מסימפטומים קשים בשל האירועים, כפועל יוצא מהתמוטטות תחושת השליטה על חייו, גופו ובריאותו, הפגיעה בתחושות הערך העצמי ותפיסתו את עצמו ואת האחר, כאמור בתסקיר קורבן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

בנוסף, כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, הנאשם נקט בקו ההגנה, עליו הכברנו את הדיבור בהכרעת הדין, שקרס בסופו של הליך. במסגרת זו הועלו נגד המתלונן טענות בלתי מבוססות, ונערכה חקירה נגדית לעיתים בוטה כלפי המתלונן ובני-משפחתו. השלכותיה של חקירה נגדית זו באו לידי ביטוי בתסקיר קורבן העבירה כפי שפורט לעיל.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות (סעיף 40ט(א)(5) לחוק): הנאשם תקף את המתלונן מבלי שתהיה ביניהם כל הכרות מוקדמת, ללא סיבה, למעט סיפוק צרכיו האפלים והסדיסטיים. שכרותו אינה מהווה נסיבה מקלה, וראו לעניין זה ע"פ 6656/08 חביבולין נ' מדינת ישראל (6.1.2010), שם אמר כב' השופט עמית: **"השכרות אינה מהווה הגנה של ממש, למעט במצב הנדיר והלא שכיח של שכרות שנגרמה שלא מרצונו ומדעתו של הנאשם. אך במצב הדברים הרגיל, כאשר אדם משתכר מרצונו החופשי, קובע המחוקק חזקה משפטית כי מתקיימת בו המחשבה הפלילית הנדרשת לביצוע העבירה"**. ראו גם ע"פ 7171/13 לוגסי נ' מדינת ישראל (3.2.15), בסעיף 12.

האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה (סעיף 40ט(א)(10) לחוק): משך **כשעתיים ומחצה** ביצע הנאשם במתלונן מעשים העולים כדי התעללות סאדיסטית. תחילת מעשיו בתקיפת המתלונן באופן משולח רסן, הכולל בעיטות ואגרופים שהוטחו בכל חלקי גופו, גם לאחר היותו שרוע על האדמה כשהוא פצוע, חבול, מדמם ומתחנן לפניו כי יחדל. הנאשם ניצל את פערי הכוחות בינו לבין המתלונן, וכחיה הצדה את טרפה, עט עליו באכזריות אין קץ. המשך מסכת הייסורים של המתלונן בחצר בניין מגורים, לשם הובל על ידי הנאשם והוטח לקרקע, תוך שראשו נחבט בשולחן הפוך שהיה במקום, אז ביצע בו הנאשם שורה של עבירות מין קשות ביותר, תוך אלימות בלתי נתפסת וגרימת חבלות פיזיות מחרידות, שכללו נשיכות בעורפו ולחיו וקרעים בפי הטבעת, מעשי סדום בתנוחות שונות שכפה הנאשם על המתלונן תוך איומים על חייו, כשהוא מגיע פעמיים לפורקן – על שער ומצחו של המתלונן. הנאשם אף נרדם פעמיים כשהוא שרוע על גבו של המתלונן, ובאחת הפעמים אף הטיל מימיו על המתלונן. כשהתעורר, המשיך הנאשם במעשיו. למרות ניסיונות המתלונן להתנגד וחרף בקשותיו, תחינותיו, ומצבו הפיזי הקשה מנשוא, המשיך הנאשם במעשיו הקשים והאכזריים, משל היה המתלונן בובת סמרטוטים, והכל לצורך סיפוק סטיותיו האלימות והאפלות. וכאילו לא די בכך, משסיים הנאשם את פרק ההתעללות המינית, המשיך ושדד מהמתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שלו, ואילץ אותו, במצבו הקשה, לצעוד אתו למכשיר כספומט ולמשוך עבורו כסף מחשבונו, תוך שהוא מאיים עליו. כל אותה עת לא גילה הנאשם ולו קורטוב של חמלה או זיק של צלם אנוש כלפי קורבנו.

מתחם כולל לעונש ההולם

בהתאם לסעיפים 40, 41 ו-40ט לחוק, הבאתי בחשבון שיקוליי את העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. במסגרת זו שקלתי, **ראשית**, את הערכים המוגנים שנפגעו על ידי הנאשם, ואת מידת הפגיעה בהם, **שנית**, את עמדת הפסיקה, ובהקשר זה אבקש להפנות את שימת הלב לכך, שברוב פסקי הדין הדומים בנסיבותיהם, הנאשם **הודה** בעבירות ולא ניהל את משפטו עד תום, ומכאן שהענישה שם נקבעה בהתאם, **שלישית**, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40ט לחוק.

זה המקום לציין כי העונש המרבי שניתן להטיל בגין עבירה בודדת של מעשה סדום תוך התעללות, עומד על 20 שנות מאסר. הנאשם הורשע בריבוי עבירות אלו, ביחד עם העבירות הנוספות שאין להקל בהן ראש, אשר העונש המקסימאלי בגין עומד על 20 שנה לעבירת השוד בנסיבות מחמירות, 5 שנים לעבירת תקיפת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

הקטין, ו-3 שנים לעבירת האיומים. כן שקלתי את הוראות סעיף 355 הקובע עונש מזערי של רבע העונש המירבי לעבירות בהן הורשע הנאשם, קרי 5 שנים (כאשר יכול שירוצה בחלקו על תנאי).
בשים לב לכל האמור לעיל, אציע לחבריי לקבוע מתחם עונש כולל של 18-23 שנות מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

לצורך קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, הבאתי במכלול שיקוליי את הנסיבות הבאות:
הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות גילו ובמשפחת הנאשם (סעיפים 40א(1) ו-2(2) לחוק): ההגנה מבקשת להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם בעת גזירת עונשו (כבן 21 שנים בעת ביצוע העבירות).
נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב (סעיף 40א(4) לחוק):
הנאשם כפר בביצוע עבירות המין שיוחסו לו, והודה בעבירות התקיפה האלימה בתחילת האירוע, והשוד בסופו (למעט ניואנסים שפורטו בהכרעת הדין). לכן נוהל ההליך עד תום. בכל הנוגע לחזרה למוטב או שיקום, אזכיר את האמור בתסקיר שירות המבחן בהקשר זה. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קווי חשיבה אנטי-סוציאליים עמוקים, אלימים, קושי משמעותי לקבל גבולות חיצוניים והעדר גבולות פנימיים, נטייה להתרכז בצרכיו ובמצבו, וקושי באמפטיה לזולת, עד אשר רואה בו אובייקט שנועד לשרת את צרכיו. בנוסף, לא יכול היה שירות המבחן לשלול חלקים סאדיסטיים באישיותו. בין גורמי הסיכון הנוספים מנה שירות המבחן גם דחפים תוקפניים ומיניים מוגברים, קשיים בוויסות ושליטה עצמית, שימוש התמכרותי מאסיבי בחומרים משני תודעה, מעורבות שולית ועבריינית מאז צעירותו, העדר מערכת תמיכה משמעותית לצורך הצבת גבולות ברורים, חלקים מניפולטיביים באישיות תוך התמקדות בצרכיו והעדר אמפתיה לאחר, העדר תפקוד יציב במסגרות החיים וקשיים משמעותיים להיענות לגבולות ולסמכות. הנאשם טרם השתלב במסגרת טיפולית בתחום ההתמכרות, למרות שהדבר הוצע לו, התנהגות המצביעה על חוסר בשלות לטיפול העדר הכרה בחומרת מצבו, וחוסר מוטיבציה לעבודה פנימית ביקורתית. לבסוף, התרשם שירות המבחן מסיכון משמעותי להישנות מעורבותו של הנאשם בפלילים בכלל ובתחום עבריינות המין בפרט. מכאן, שלבד מהעדר נטילת אחריות, לא נראית גם חזרה למוטב באופן, אלא רק מסוכנות מוגברת לחברה. מאמציו הנאשם לתיקון תוצאות העבירות (סעיף 40א(5) לחוק): למותר לציין כי לא נעשה כל מאמץ מצד הנאשם לתיקון תוצאות מעשיו או לפיצוי על הנזק שנגרם בגינם, נהפוך הוא, הנאשם ניהל את הגנתו באופן שהוסיף על נזקי המתלונן.

כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם (סעיף 40א(6) לחוק): הנאשם זכאי לכפור באשמה ולנהל משפטו, והדבר אינו נזקף לחובתו. יחד עם זאת, אני רואה חובה לעצמי להזכיר דברים שנאמרו בהכרעת הדין לגבי אופן ניהול ההגנה (ראו עמוד 39 להכרעת הדין). כאמור, קו ההגנה קרס בסופו של יום, עוגמת הנפש שנגרמה בעטיו למתלונן ולהוריו היתה רבה, ובאה לידי ביטוי בתסקיר נפגע העבירה, כפי שפורט לעיל.
נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירות (סעיף 40א(8) לחוק) – כמפורט בתסקיר שירות המבחן, ילדותו של הנאשם לא היתה קלה, ככל הנראה משפחתו לא ידעה לתת מענה לקשייו האובייקטיביים, והוא הוצא מהבית והתדרדר לאורך השנים. יובהר עם זאת, כי נעשו מספר ניסיונות לשקם את הנאשם, כאמור בתסקיר, אך אלה עלו בתוהו, בשל חוסר שיתוף הפעולה שלו. בכל מקרה, שיקולים אלה יובאו בחשבון בגזירת העונש, אולם משקל הבכורה יוענק לשיקולים של הלימה והרתעה. ראה לעניין זה דברים שנאמרו בע"פ 2361/10 פלוני נ' מדינת ישראל (02.03.2011): **"במקרה שלפנינו, הגם שאין להתעלם מנסיבות חייו של המערער שעמדו ברקע ביצוע המעשים...הרי שלצד נסיבות אלה ולצד שיקולים נוספים לקולא...יש להעניק משקל בכורה לחומרת המעשים ולצורך בהרתעה מפני ביצועם"**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

עברו הפלילי של הנאשם (סעיף 40א(10) לחוק): לחובת הנאשם הרשעה משנת 2015, שניתנה לאחר הפקעת צו מבחן, במספר עבירות כמפורט לעיל. עיון בגזר הדין במ/3 המפרט את נסיבות האישומים בהם הודה הנאשם, מעלה כי חלק מהיסודות המרכיבים את האירוע דנן, באו לידי ביטוי כבר אז. כך, בחירת קורבן אקראי ברחוב ותקיפתו האלימה ללא סיבה וללא התגרות, וכך גם גזילת רכוש באלימות. העבירות נשוא תיק זה מבטאות הסלמה קיצונית, אולם אין מדובר בהסתבכות ראשונה או חד פעמית של הנאשם.

לסיכום

נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם מזעזעות ברשעותן ואכזריותן. ההתנפלות ותקיפתו האכזרית של קטין שצעד לתומו ברחוב בדרכו לביתו, באקראיות, בפתאומיות ללא פרובוקציה, עבירות המין הברוטאליות והבוטות (במדרג חומרה גבוה), ולאחריהן עבירת שוד בנסיבות מחמירות, הן מן החמורות ביותר. משך ההתעללות הארוך, למעלה משעתיים, חרף בקשות ותחינות המתלונן החבול וזב הדם, ללא זיק חמלה ואנושיות מצד הנאשם, הפגיעה הקשה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה שפורטה לעיל, הנזקים הפיזיים והנפשיים המפליגים בחומרתם שנגרמו למתלונן, מצדיקים מתחם עונש, כפי שנקבע לעיל שבין 18-23 שנים. ברף בתוך המתחם, השיקולים של ניהול הליך משפטי שבעולה מתסקיר נפגע העבירה גרם למתלונן מצוקה, עבר פלילי בעבירות אלימות דומות, תוך הסלמה בוטה בתיק זה, והמלצת שירות המבחן לענישה מרתיעה, מובילים למסקנה כי ענישת הנאשם צריכה לשקף בראש וראשונה את עקרונות הגמול וההרתעה, תוך הרחקתו מהחברה לפרק זמן ארוך. משכך על העונש לעמוד ברף גבוה של המתחם, אם כי לא ברף הגבוה ביותר, נוכח גילו הצעיר ונוכח שאר הנסיבות לקולא העולות בעיקר מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

אשר על כן אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **21 (עשרים ואחת) שנות מאסר בפועל**, שיימנו מיום מעצרו 22.3.18.
2. 24 (עשרים וארבעה) חודשי מאסר על תנאי, שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירת אלימות פיזית נגד הגוף מסוג פשע, או עבירת רכוש מסוג פשע, לרבות ניסיון.
3. 9 (תשעה) חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג עוון, או עבירת אלימות פיזית נגד הגוף מסוג עוון, או עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות ניסיון.
4. 6 (שישה) חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירת איומים, לרבות ניסיון.
5. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 100,000 ₪. הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט ב - 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.8.2020 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו במועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפירעון מידי וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

טלי חיימוביץ, שופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד:

אני מסכים.

השופט גלעד נויטל,
סגן נשיא, אב"ד

השופטת לימור ביבי:

אני מסכימה.

לימור ביבי, שופטת

סוף דבר:

אנו מטילים אפוא, פה אחד, על הנאשם, מתן לוגסי, את העונשים הבאים:

1. **21 (עשרים ואחת) שנות מאסר בפועל**, שיימנו מיום מעצרו 22.3.18.
2. **24 (עשרים וארבעה) חודשי מאסר על תנאי**, שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירת אלימות פיזית נגד הגוף מסוג פשע, או עבירת רכוש מסוג פשע, לרבות ניסיון.
3. **9 (תשעה) חודשי מאסר על תנאי** שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג עוון, או עבירת אלימות פיזית נגד הגוף מסוג עוון, או עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות ניסיון.
4. **6 (שישה) חודשי מאסר על תנאי** שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירת איומים, לרבות ניסיון.
5. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 100,000 ₪. הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט ב - 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.8.2020 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו במועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפירעון מדי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 מאי 2020

תפ"ח 68360-03-18 מדינת ישראל נ' לוגסי (עציר)

ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטי המתלונן לצורך העברת הפיצוי אליו.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אייר תש"פ, 11 מאי 2020, במעמד ב"כ הצדדים, וכשהנאשם רואה ושומע את הדיון ושומע את גזר דינו במערכת וידאו קונפרנס בהתאם לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (קיום דיונים בהליכים פליליים באמצעים טכנולוגיים), תש"פ-2020.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גלעד נויטל, שופט, אב"ד
סגן נשיא